

“ऋचेभिः ऋणुगामिभिः” । इति भाष्यम् ॥

ऋणासनः, पुं, (ऋजि + “ऋजिदधिसन्दिहसहिभ्यः कित्” । २ । ८७ । इत्युणादिसूत्रेण असानच् । किञ्च ।) मेघः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥ उणादि-
कोषश्च ॥

ऋण, द उ च गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तनां-
उभंसकं-सेट् ।) द च ऋणोति अर्णोति ऋणते
अर्णते । उ अर्णित्वा ऋत्वा । इति दुर्गादासः ॥

ऋण, स्त्री, (ऋ + ण् । ऋणमाधमर्ण्ये इति णत्वम् ।)
धारः । देना इति भाषा । तत्पर्यायः । पर्युदञ्च-
नम् २ उच्चारः ३ । इत्यमरः ॥ पुनर्देयत्वेन स्त्री-
कृत्य यत् गृहीतम् । इति जगदीशः ॥ अस्य
विवरणं ऋणादानशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ *

कुसीदाख्यं ऋणं यथा ।

“स्थानलाभनिमित्तं यद्दानग्रहणमिष्यते ।

तत्कुसीदमिति ज्ञेयं तेन दत्तिः कुसीदिनाम्” ॥

इति नारदः ॥ अस्यार्थः । स्थानं मूलधनावस्थानम् ।
लाभो दृष्टिः । दानग्रहणपदे कर्मण्यनटा साध्ये
तेन मूलधनावस्थाने सत्येव यो लाभस्तदर्थं यद्दानं
धनिकेन दीयमानं मूलधनं अधमर्णेन च ग्रहणं
तथा स्त्रीकृत्य गृह्यमाणं यत्तद्वत् । इति रत्ना-
करादयः ॥ कलाश्रुत्ये तु अवश्यापाकरणीयत्व-
रूपगुणयोगाङ्गौगप्रयोगः । अतएव बाणिज्यार्थ-
प्रयुक्तस्य नर्णत्वं इति मिश्राः ॥ * ॥ अपि च ।

“कुत्सित्वात् सीदतश्चैव निर्विशङ्कैः प्रगृह्यते ।

चतुर्गुणं वाष्टगुणं कुसीदाख्यमण्यं त्वतः” ॥

इति बृहस्पतिः ॥ अस्यार्थः । कुत्सित्वात् सीद-
त्वाधमर्णात् सकलं धनं यत् गृह्यते निर्विशङ्कै-
रुत्तमर्णैः । चतुर्गुणं वेति वाकारोऽनास्थायां तेन
द्वैगुणादिलाभः ॥ * ॥ ऋणत्रयविशेषो यथा ।

“देवानाञ्च पितॄणाञ्च अधीणाञ्च तथा नरः ।

ऋणवान् जायते यस्मात्तन्मोक्षे प्रयतेत् सदा ॥ *

तत्परिशोधनमाह ।

“देवानामन्वयो जन्तुर्वैर्भवेति मानवः ।

अल्पवित्तञ्च पूजाभिरुपवासप्रतैस्तथा ॥

आद्रेण प्रजया चैव पितॄणामन्वयो भवेत् ।

ऋषीणां ब्राह्मणार्थेण श्रुतेन तपसा तथा” ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥ (जलदुर्गमभूमिः । यथा

सुगन्धबोधे १ । २८ सूत्रस्य टीकायां दुर्गादासः ।

“दशार्णो देशः दशार्णो नदी उभयत्र ऋणशब्देन

जलदुर्गमभूमिरुच्यते” ॥ अङ्गशास्त्रोक्तः कुतश्चि-

दपि राष्ट्रान्तरात् वियोज्य संस्थावान् पदार्थः ।

यथा वीजगणिते ।

“धनार्णसङ्गलेन करणसूत्रं दत्तार्जम् ।

योगे यतिः स्यात् क्षययोः स्वयोर्व्या

धनार्णयोरन्तरमेव योगः” ॥

ऋणतीति । ऋण गतौ तस्मात्कः । इति व्युत्पत्त्या

वाच्यलिङ्गः । गन्ता । गमनशीलः । यथा, ऋणवेदे

६ । १२ । ५ । “सद्यो यः सन्मो विधितो यवीया-

द्वयो न तायुरतिधन् राट्” । “ऋणः शीघ्र-

गन्ता” इति भाष्यम् ॥

ऋणमत्कणः, पुं, (ऋणे मत्कण इव ।) जघनकः । इति

शब्दरत्नावली ॥ जामिन इति भाषा ॥

ऋणमार्गणः, पुं, (ऋणं मार्गयति यः सः । ऋण +
मार्ग + ल्यु ।) प्रतिभूः । इति हारावली ॥
जामिन इति भाषा ॥

ऋणमुक्तिः, स्त्री, (ऋणस्य ऋणात् वा मुक्ति-
मौचनं भवत्यस्मात् ।) ऋणपरिशोधनम् । तत्-
पर्यायः । विमर्शनम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ऋणमोक्षः, पुं, (ऋणात् मोक्षः ।) ऋणपरिशो-
धनम् । इति हारावली ॥

ऋणादानं, स्त्री, (ऋणस्य आदानम् ग्रहणम् ।) अधम-
र्णात् उत्तमर्णेन सलाभधनग्रहणम् । तत्तु चष्टा-
दशविवादान्तर्गतत्वाद्यविवादः । (यदाह मनुः । ८ । ४ ।

“तेषामाद्यमृणादानं निक्षेपोऽस्माद्विक्रयः” ।

इत्यादि ।) तच्च सप्तविधं यथा । ईदृशमृणं देयम् १

ईदृशमदेयम् २ अनेनाधिकारिणा देयम् ३ अस्मिन्

समये देयं ४ अनेन प्रकारेण देयं ५ इत्यधमर्णे

पञ्चविधम् । उत्तमर्णे तु दानविधिः ६ आदान-

विधिश्च ७ इति द्विविधम् । तथाच नारदः ।

“ऋणान्देयमदेयञ्च येन यत्र यथा भवेत् ।

दानग्रहणधर्मैश्च ऋणादानमिति स्मृतम् ॥

अदेयमिति यदुक्तं तदाह कात्यायनः ।

न स्त्रीभ्यो दासबालेभ्यः प्रदद्यात् किञ्चिदुद्धृतम् ।

दाता न लभते तत्तु तेभ्यो दत्तन्तु यदसु” ॥

तत्र विशेषमाह बृहस्पतिः ।

“परिपूर्णं गृहीत्वाधिं बन्धं वा साधुलभकम् ।

लेख्यारूपं सात्त्विकमाह ऋणं दद्यात् धनी सदा” ॥

इति विवादार्णवसेतुः ॥ अस्य यदवशिष्टं ऋणोद्-

याहणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

ऋणान्तकः, पुं, (ऋणमन्तयति यः । ऋण + अन्ति

नामधातु + क्तुल् ।) मङ्गलग्रहाराधनेन ऋणाप-

नयनात् तथात्वम् ।) मङ्गलग्रहः । इति शब्द-

रत्नावली ॥

ऋणापनोदनं, स्त्री, (ऋण + अप + नुद + ल्युट् ।) ततः

वर्जितत्पुरुषः ।) ऋणापनयनम् । धारणोधनम् ॥

ऋणो, [न्] चि, (ऋणमस्यास्तीति । ऋण + इनि ।)

ऋणग्रस्तः । धारी ॥

(“जायमानो वे ब्राह्मणः त्रिभिर्ऋणैर्ऋणी भवति” ।

इति श्रुतिः । “ऋणी न स्यात् यथा पिता” ।

इति दायभागे ॥)

ऋणोद्ग्राहणं, स्त्री, (ऋणस्य उद्ग्राहणं ।) अधमर्ण-

गृहीतर्णग्रहणं । यत्र ऋणं प्रार्थनकाले प्रार्थितो-

ऽपि ऋणी न ददाति तत्र धनिकेन यत् कर्त्तव्यं

तदाह मनुः । ८ । ४८—४९ ।

“यैर्वैपश्चर्यं संप्राप्त्यादुत्तमर्णिकः ।

तैस्तेरुपायैः संयच्छा साधयेदधमर्णिकम्” ॥

धर्मैश्च व्यवहारैश्च क्लेशनाचरितेन च ।

प्रयुक्तं साधयेदर्थं पञ्चमेव बलेन च” ॥

अधमर्णः । पूर्वपूर्वसामर्थ्याभावे उत्तरोत्तरम्

संगृह्य वशीकृत्य । धर्मैश्च ब्रह्मस्तिराह ।

“सुहृत्सन्धिसन्दिहैः सामोक्तानुगमेन च ।

प्रायेण वा ऋणी दाप्यो धर्म एव उदाहृतः” ॥

अस्यार्थः । ऋणिकस्य ये सुहृत्सन्धिनस्तेषु

सन्देशो यो यच्च सामवचनं यच्चानुगमनं प्रायोप-
वेशनं वा धनिकस्य सधर्मं ऋणोद्ग्राहणोपायः ॥
व्यवहारे कात्यायनः ।

“धार्ष्ट्याऽवसृज्य ऋणिकः प्रकाशं जनसंसदि ।

यावन्न दद्यादेयञ्च देशाचारस्थितिर्यथा” ॥

अस्यार्थः । यावद्दानं जनसंसदि ऋणिकस्य धनि-

केन धारणं व्यवहारः । कलाचरितबलात्कारेण

वहस्पतिः ।

“कृद्गना याचयित्वा र्थमानीय ऋणिकादृणी ।

अन्नाहितादि वाह्यं दाप्यते यत्र सोपधिः” ॥

अस्यार्थः । ऋणिकस्य धनमन्नाहितादि वा कृद्गना

आहृत्य वा यत्र दाप्यते तत्र साधनोपायः

सोपधिः सच्छलमुच्यते ॥

“पुत्रदारपशून् वद्धा कृत्वा द्वारोपवेशनम् ।

यत्रार्थो दाप्यतेऽर्थं खं तदाचरितमुच्यते ॥

वद्धा खट्वहमानीय ताडनाद्यैरुपक्रमैः ।

ऋणिको दाप्यते यत्र बलात्कारः स उच्यते” ॥

अनयोरर्थः । पुत्रदारपशुरोधो द्वारोपवेशनञ्च

य उद्ग्राहणोपायस्तदाचरितमुच्यते । खट्वहमा-

नीय ताडनादिगच्छण उद्ग्राहणोपायो बला-

त्कार उच्यते ॥ * ॥ कोऽधमर्णः केनोपायेन

साध्यस्तदाह कात्यायनः ।

“राजानं स्वामिनं विप्रं सन्त्वेनैव प्रसाधयेत् ।

ऋक्थिनं दुर्हदं वापि च्छलेनैव प्रसाधयेत्” ॥

ऋक्थिनं दायदम् । तथा

“बणिजः कर्मकाश्चैव शिल्पिनश्चाब्रवीद् भृगुः ।

देशाचारेण दाप्याः सुदुष्टान् संपीड्य दापयेत्” ॥ *

यत्र धनं न लभ्यते तत्राह बृहस्पतिः ।

“निर्धनं ऋणिकं कर्म गृहमानीय कारयेत् ।

श्रीखिकायां ब्राह्मणस्तु दापनीयः शनैः शनैः” ॥

याच्यवक्तव्यः—

“हीनजातिं परिच्छीयन्मृणार्थं कर्म कारयेत् ।

ब्राह्मणस्तु परिच्छीयः शनैर्दाप्यो यथोदयम् ॥

यथोदयं यथा धनोत्पत्तिरित्यर्थः ॥ * ॥ व्यापार-

द्वारा न ब्राह्मणस्य ऋणशोधनमाह कात्यायनः ।

“कर्मणा क्षत्तचित्पशून् समहीनास्तु दापयेत्” ॥ *

ऋणशोधनाय निन्दितं कर्म कारयितुस्तमर्णस्य

दण्डमाह कात्यायनः ।

“यदि ह्यादावनादिष्टमशुभं कर्म कारयेत् ।

प्राप्नुयात् साहसं पूर्वमृणान्मुच्यते चर्णिकः” ॥ *

यदि घरमद्विप्राप्तं धनमृणिको दातुं न शक्नोति

तदा चक्रदण्डाखेच्छया धारयेत् । यथा बृहस्पतिः ।

“पूर्णावधौ शान्तलाभमशुमुद्ग्राहयेद्धनी ।

कारयेद्वा धनी लेख्यं चक्रद्विषयवस्थया” ॥

तथा च बृहस्पतिः ।

“हिरण्ये दिगुणीभूते भूते नष्टेऽधमर्णिके ।

द्रव्यं तदीयं संयच्छा विक्रीणीति ससात्त्विकम् ॥

रत्नेषा कृतमूल्यन्तु दशार्हं जनसंसदि ।

ऋणानुरूपं परतो गृहीतान्यत्तु वर्जयेत् ॥

स्वधनञ्च स्थिरीकृत्य गणनाकुशलेनैरे ।

तद्भस्मज्ञातिविदितं प्रयच्छामपराधुयात्” ॥ *

यथाविधयं धर्मादीन् धनसाधनोपायान् प्रयुज्जानो